

ЗАКОНИ ТА ЗАКОНОМІРНОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Бікбаєва Дар'я Олександрівна,

*студентка кафедри національної економіки та фінансів,
ВНЗ «Університет економіки та права, м. Київ, Україна,
e-mail: BikbaievaDO@krok.edu.ua*

Кириченко Оксана Сергіївна,

*кандидат економічних наук, доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5244-8323>*

Закон, а ми зараз говоримо з юридичної точки зору це - нормативно-правовий акт, який приймається органом державної влади, регулює певні суспільні відносини і забезпечується можливістю застосування. Крім того, в широкому сенсі під законом розуміється будь-який акт, що діє в рамках конкретної системи. Закони менеджменту виступають основою для створення і функціонування організації. Вони відображають об'єктивні і стійкі зв'язки і взаємодії системи в просторі і в часі.

В менеджменті існує дуже багато законів та сьогодні ми поговорим про самі основні чотири закони, а саме енергії, закон інформованості і впорядкованості, закон розвитку і закон композиції [1].

Закон енергії це система яка показує енергії організації в цілому, що перевищує суму індивідуальних зусиль членів організації . Енергія виділяє організацію з ряду інших, так як для всіх природних систем характерний закон збереження і перетворення енергії, відповідно до якого в будь-якій замкнутій системі при всіх її змінах кількість енергії залишається постійним. Однак відповідно до цього закону в системах управління можливо як збільшення, так і зменшення енергії [2]. Найбільш важливою особливістю це є можливість управління приростом енергії. Так на підприємстві це виражається в цілеспрямованому управлінні, а на макрорівні - в цілеспрямованому регулюванні соціально-економічного розвитку країни.

Закон інформованості й упорядкованості полягає в тому, що будь-яка система управління може існувати тільки за умови інформаційного забезпечення [2]. Інформація всередині системи повинна бути структурована і впорядкована у вигляді прямих і зворотних зв'язків , бо управління можливо тільки при наявності комунікацій.

Наступним законом є Закон розвитку це система управління здатна до розвитку, тобто організація що змінюється в часі [3]. Вона народжується, розвивається і вмирає. Іншими словами, організація має своє минуле, сьогодення і майбутнє. При цьому розвиток має здійснюватися цілеспрямовано. Мета управління зазвичай розглядається як бажаний стан системи управління. Правильне визначення цілей - запорука успішного розвитку організації. Після визначення мети зазвичай здійснюється вибір стратегії, а потім реалізація обраної стратегії.

І останній закон менеджменту це Закон композиції відображає прагнення організації до об'єднання [4]. Для підприємств закон композиції особливо актуальний, а саме в умовах економічної нестабільності і різких коливань ринкової економіки та тиску з боку конкурентів. У цих умовах об'єднання підприємств забезпечує їх більш ефективно просування до загальної мети.

Дуже часто виходить що деякі плутають та не розуміють що таке закон і закономірність. Тому запам'ятайте що це дві різні речі і зараз на прикладі я поясню чим вони відрізняються [5]. Але також попередньо треба зазначити що це різні взаємопов'язані між собою речі. Тому їх можна розрізнити але не відокремлювати один від одного. Тому правильно сказати, що закономірність це той самий закон але позбавлений деяких довільних змінних. Якщо закон виражає істотні внутрішні зв'язки явищ, то закономірності - це частковий вияв його дії. Та щоб остаточно зрозуміти що ж таке закономірність зазначимо що закономірність це важливі тенденції, які відображають стійкі взаємозв'язки між елементами управління в організації.

Та які ж бувають закономірності в менеджменті. Як і закони їх існують дуже багато. Але як і всюди є декілька основних на яких і будується вся система закономірностей. А саме це : процесу; методів та функцій; внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства; управлінських рішень; залежність діяльності органу управління; розвитку .Все це дає підстави вважати закони та закономірності менеджменту основою в розбудові системи управління сучасного підприємства.

Список використаних джерел:

1. Друкер П.Ф. *Задачи менеджмента в XXI веке*. М.: Изд. дом Вильямс, 2000. 272 с.
2. Завадський Й.С. *Менеджмент*. Київ: УІМІБ, 1997. 543 с.
3. *Классики менеджмента/ Под ред. М.Уорнера; Пер.Пер. с англ. под ред. Ю. Н. Каптуревского*. Санкт-Петербург: Питер, 2001. 1168с.
4. Колот А. М. *Мотивація персоналу*. Київ: КНЕУ, 2002. 337с
5. Кредисов А. И. *История учений менеджмента*. Київ: ВИРА-Р, 2000. 336 с.